

prigodila, postavijo kak spominek, kapelo ali znamenje sv. križa. Tako je tudi Janez Lešnik svojemu bratu, ki je bil po nedolžnem ubit, postaviti hotel križ na mestu v Orehovi vasi, kder se je zločinstvo zgodilo. Ko je križ v soboto 31. avg. tje pripeljal, se mu ni dovolilo, da bi ga ondi postavil. Da se torej vsemu nadaljnjemu prepiru in nemiru konec stori, je križ brž odpeljal v Hotinjoves in ga ondi na primernem mestu postavil. Na Angeljsko nedeljo so ga č. g. župnik M. Dolinar slovesno blagoslovili in navzočim pomen tega svetega znamenja razložili. Potem so pridne pevkinje zapele par lepih pesem o sv. križu na veliko veselje zbranim in celej vasi!

Iz Vozenice. (Dvojna nesreča). Dne 16. maja dan sv. Janeza Nepumocena vdarilo je v podfarno cerkvo sv. Janeza, stolp kmalo popolno razkrilo in velik del cerkvene strehe. Od ondot šla je strela v cerkvo, razmetala vse iz stranskega altara, na dveh krajih zid močno poškodovala, in pred prednjim altarjem šla v zemljo. Hitro so se lotili pridni farmani svojo cerkvico si zopet popraviti, postavili na stolp strelovod; delo je dokončano; cerkvica stoji vsa lepo ponovljena na veselje občine št. Janžke, v zaupanju da nas Bog varje prihodnje nesreče. Dne 2. sept. zjutraj ob 1/2 9 začelo je zopet grometi in bliskati, in zopet je zadelo v naši nadžupniji moža, ki je ravno pod streho povrnivši se iz travnika začel koso klepati. Štirje možje stali so okoli njega in vsi so popadali. Drugi štirji so vendar prišli hitro k zavesti, le peti mož z koso v roki je bil popolnoma ubit, vse prizadevanje zdravnika bilo je zastonj. Strela je zagnetila hlev, in vse poslopje je pogorelo do tal. Žalostno je bilo videti mrtvega pod milim nebom in jokajoče se ljudstvo brez strehe, ker je močno deževalo. Rajnemu pa želimo, ker ga je Bog poklical ob nenavadnem času, da bi bil milostljiv njegovej duši!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dosedanje volitve so liberalce prestrašile, povsod na kmetih so na zgubi. Na Spod. Avstrijskem so zgubili 5 poslancev, na Moravskem 2, v Salcburškem in Gornjem Avstrijskem pa — vse; nek liberalni okrajni glavar je dobil samo 3 glase: Mariborčani pa vendar namislijo pobrati Seidla, če ga kmetje zvržejo; če se to zgodi, je znamenje, da še mestjani vedno radi plešejo, kakor jim peščica mož 16 let že piska; nič ne pomislijo, kako jim je ravno ta peščica čez 300.000 fl. dolga naložila, Brandstetterja za državnega, in lutrovca in prusaka Renterja za deželnega poslanca navesila! Ptujčani so pa raztepeni: eni hočejo dr. Kozjeka, drugi dr. Kaisersfelda, tretji dr. Breznika, četerti ormuškega g. Kada-ta. — Svitli cesar so bili v nedeljo 8. sept. v Gradcu pri razkritju spomenika nadvojvode Jovana. Rekli

so, da so radi prišli Štajerske obiskovat, ker so štajerski regimenti tako hitro hiteli pod orožje in se tako slavno bijejo za čast in korist Avstrije. — Parobrodno društvo na Dunaju je denarničar opeharil za 200.000 fl. kateri denar je kot dobroživec zapravlil; bil je pravi liberalcec od glave do pet, sedaj pa v luknji čepi kot goljuf. Novine poročajo, da je ogerski grof Senny, ki utegne minister postati, če padeta ministra Andrassy-Tisza, bil pri Bismarku in se z njim pogovarjal o političnih zadevah tako, da je bil baje pruskonomški minister zadovoljen! Čudna zadovoljnost, ki se nekojim politikarjem potrebna zdi, da zamore kdo v Avstriji na ministerski stol! — Prav žalostno pa je to, kar slišimo o volitvah koroških Slovencev v Velikoven! Slovenska kandidata g. Einspieler in Morak sta morala propasti, prvi je dobil samo 39 in drugi 34 glasov, ker je 12 sicer dobrih volilcev doma ostalo in se mešnik in benediktin o. Beda Šrol, administrator š. Paulski v Doberlivesi, svoj glas dal liberalcem! Tako je liberalcec in nemčur Horner v Grebenji dobil 44 in Ullman v Prevali 42 glasov! — Hrvati so iz Zagreba poslali k svitlemu cesarju prositi, naj dajo hitro potegniti le 10 ur dolgo železnico po polji od Siseka do Novega, kder je potem železnica do Banjeluke že zgotovljena, da bi naši vojaki v Bosni laglje od nas dobivali, česar jim je treba. Prosili pa so, naj bi se do zime kratki kos od Siska naprej dodelal; kajti potem bo neizmerno težko vsako dovažanje in včasih celo nemogoče. Svitli cesar niso mogli popolnem in brž toliko opravičene prošnje uslišati, ker ogerski, prav za prav magjarski, ministri ne trpijo, da bi naša južna železnica od Siseka naprej globoko v Turčijo blago in ljudi vozila, preden bi Magjari ne postavili ogerske železnice od Oseka do Broda! To je zopet eden nesrečnih nasledkov dualizma, ki je Avstrijo razklal, razdvojil in z dvojnimi in trojnimi ministerstvom onesrečil tako, da drugo drugemu kljubuje! Res, pravi čudež bi bil, ko bi se po tej poti mogla velika Avstrija srečno vladati!

Vnanje države. Ruski vojaki so zaseli Batum in tako dobili v oblast mesto in pristanišče za ladije, po katerem so že dolgo hrepenele. Čudno je pa to da je ruska vlada zopet razpisala in po ugodnih pogojih res dobila 260 milijonov rubljev na posodo. Mnogi mislijo, da to pomeni zopet vojsko! — Jud Nobiling, ki je nemškega cesarja pa tudi sebe hudo ranil, je v ječi umrl; pljuče so se mu vnele; sedaj ga Prusom ne bo treba vesiti. — Italijanski konzul pl. Perrod je bil od Turkov zaklan v Bosni, sedaj pa Italijani obdolužejo naše avstrijske vojake, kakor da bi bili ti ovo zločinstvo storili; resnica pa le je, da so Turki videli zlato pri Lahu in ga ubili. Gora Vezuv je začela zopet ogenj bljuvati. — Velika nesreča se je zgodila na Angleškem, 2 ladiji ste vkup trčile, ena je takoj vtonila, od 800 ljudi bilo je komaj 100 smrti rešenih. Francozi se potegujejo

za Grke in so jim obljubili pomoči z vojnimi la-
dijami. V Severni Ameriki razsaja rumena ali
žolta vročina čedalje bolj, ljudje umirajo na kope,
zdravi pa bežijo od bolnih; nevolja je velika. —
Turški sultan dobiva sedaj svoje pri Plevni in
drugod od Rusov vjete vojake nazaj in jih mar-
ljivo odpošilja proti Bosni ter jim je ukazal na
Kosovem polji utrditi velik tabor. Mohamedanski
Arnauti so pa tako razkačeni, da so Mehemed-
pašo (poturčenega nemca), ki jih je prišel, vsaj
na videž, mirit, umorili z 20 tovarši, hišo pa, v
kateri je bil skrit, z petrolejem polili in užgali.
Sedaj se ženejo divji Arnauti že proti Sjenici
blizu bozenske meje. Črnogorci se bližajo Podgo-
rici in Spuzi z 18 kanoni in hočejo mesti po
sili vzeti, če Turki iz dobra ne pustijo.

Bosna in Hercegovina. Upor turških divjakov
v Bosni je res strahovit in turška zvijačnost je
naše nemško-magjarske politikarje zapeljala v za-
drege, iz katerih še ne vemo, ali nas bo pred zimo
rešila junaška hrabrost naših vojakov. Veliko krvi
se je zopet prelilo od zadnjega četrtka. Začnemo
z bitkami pred Dobojem. Tukaj je 20. divizija pod
generalom Szaparijem komaj že odbijala turške
napade 15. 16. 22. 23. 24. avg. Le ker je hitro
se z šancami obdala in na visok hrib (Nova Plevna)
med Dobojem in Staničem spravila 1 baterijo tež-
kih kanonov, zamogla je ondi pričakati 4. divizijo,
ki njej je 2. 3. in 4. sept. došla v pomoč. Še isti
den so naši zgrabili Turka, ki je stal na višinah
za Lipacem; kakih 1000 Turkov pa, ki so bili v
dolini, je nekoliko kompanij 29. reg. hitro potis-
nilo čez vodo Spreco; ali večjo težavo so naši
imeli z Turkom na višinah, od koder je z puš-
kami in kanoni močno streljal; proti 6. uri sta jih
2 bataljona komaj iz njih zapodila; naših je palo
130 mož. Vstašev je bilo najmanj 5000. V noči
od 4. do 5. sept. so Turki začeli naglo po stezi
čez Ozrien-planino proti Maglaju marširati, da bi
zvezo med Sarajevim in Brodom prerezali. Gene-
ral Szapari je moral to zabraniti po vsaki ceni.
Zato se vname drugi den strašen boj, ki je v trdi
temi ob 8. zvečer končal z popolno ali hudo krvavo
zmago naših. Turki so namreč imeli na planini z
šancami obdan tabor, stezo tje so si naši morali
z bajonetom odpreti med strašno točo turških kro-
gelj; konec klanju sta storila 54. reg. in 8. reg.
ko sta v tabor z bajoneti vdrla in Turke zapodila
v pobeg. Turkov je mnogo bilo ubitih, a tudi naši
regimenti so veliko trpeli, samo 8. reg. je zgubil
400 mož, med jimi 11 oficirjev. Drugi den 6. sept.
so naši še le prav videli, kako strašno so se bili
z divjim Turkom. V eni šanci je ležalo 16 naših
mrtvih zraven 20 Turkov, dalje proč je ležalo 25
nagih trupel brez glav, našli so tudi več kupov
glav, po 6—20 skup vsaka brez vŕses in nosa.
Turki so se bojevali kakor divje zverine; ranjenim
so glave odrezali, jih na bajonete natikali in v
naše poganjali; tako so storili stotniku Ožegoviču,
katerega so ranjenega vlovili. Zemlja je bila nast-

ljana z polomljenim orožjem in v taborju so naši
zaplenili 50.000 patron. V noči od 5.—6. sept. so
Turki zbežali v Gračanico, kder jih je zopet kakih
7000 skup. Naših ranjencev pa vozijo v nepretrgani
vrsti nad Dervent v Brod! — Iz Sarajeva bil je
5. sept. izposlan general Tegethof, ki je po svoji
skušeni spretnosti upornike med budim deževjem
pregnal iz Romanje planine in z 31. bataljonom
lovcev zasel Glasinac brez znatnih zgub. Pijonirji
popravljajo stezo v Višegrad, kder se zbira 18.000
Turkov; Sarajevo pa bo kmalu zavarovano z 9
šancami; turški mestjani so nemirni, delajo zarote
in skoro vsaki den je treba nekoliko takih rogo-
viležev postreliti ali obesiti. Vešenja se Turk naj-
bolj boji, ker misli, da mu taka smrt zabrani vstop
v Mohamedov paradiž. — General Pistori je mesto
Tešanj vzel, general Samec pa orožje Turkom
pobral iz Kozaraču, Predoru in Majdanu. Pred
Ključem je 7. sept. prišlo do hude bitke, vzeli smo 2
šanci in mesto, grad in 2 šanci ste ostali sovraž-
niku; naši bili so preveč utrujeni, palo jih pa tudi
mnogo, namreč 150 mrtvih in ranjenih. Tretji den
so naši Turka zopet prijeli, vdrli v šanci in v
grad, in vse posekali, tudi ženske, ker so krop
na naše vlivale. Veliko nesrečo pa je imel general
Cah, ki je iz Dalmacije nad Zavalje mahnil pred
Bihač, veliko in močno turško mesto. Pred 180
leti ga je cesarski general Auersperg cel mesec
napadal z 13000 mož in 32 kanoni. Sedaj pa
je general Cah imel seboj samo 1 brigado. Ko
se je približal, ga je obsula tolika toča krogelj
iz pušek in kanonov, da je moral nazaj v Zavalje;
400 ranjenih so kmalu drugi den obvezali, palo
je pa kakih 700 mož. Iz Livna so Turki hotli v
Dalmacijo vdreti, so pa bili od generala Cziškoša
tepeni. V Hercegovini so naši zasedli Trebinje po
mali praski na Trebinščici. Sedaj je treba iz Gačke
še potrebiti Turka in ga razorožiti, potem je vsa
Hercegovina naša. Veliko k tem uspehom je pri-
pomagalo katoliško prebivalstvo in župnik Musić!
Vsakako pa je treba hitro delati, jesen je, zima
se bliža, steze so slabe in vozači sedaj tako ne-
zanesljivi, da je enkrat od 500 iz Broda v Sarajevo
prišlo samo 150 vozov in drugi od 80 samo 5.
Vozači gledajo, da se kaj pokvari pri vozu, spre-
žejo in vse pustijo! Kaj in kako bo še le po
zimi!

Za poduk in kratek čas.

Kako so naši dobili Sarajevo, glavno mesto Bosne!

Bilo je 18. avg. proti večeru, ko so naši ju-
naki prišli na Sarajevsko polje in prvič pred seboj
kake 4 ure proti izhodu zagledali glavno mesto
Bosne, bogato in lepo Sarajevo. Večerno solnce
ga je prijazno obsevalo. Zlati polmesenci so ča-
robno lesketali nad številnimi mošejami (mohame-
danskimi cerkvami). Mesto je podobno velikemu
vrtu, razprostirajočemu se med visokimi, deloma